

La missió de Déu, la meva missió - Lliçó setmanal

Lliçó 02 del quart trimestre de 2023 - "La missió de Déu per a nosaltres: part 2"

4t trimestre Lliçó 02

07 d'octubre - 13 d'octubre

"La missió de Déu per a nosaltres: part 2"

Tarda de dissabte

Llegeix per a l'estudi d'aquesta setmana

Joan 20:21-22; Mateu 28:16-20; Apocalipsi 14:6-7; Deuteronomi 7:6,11-12; Apocalipsi 7:9-10 .

Text de memòria:

«Aneu, doncs, i feu deixebles de totes les nacions, batejant-les en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant» (Mateu 28:19).

El tema, el de Déu com a Déu de missió, recorre l'Escriptura. És el fil conductor de la història humana i demostra el propòsit de Déu per a la seva creació. A més, consolida la revelació divina amb un enfocament principal: la restauració de la imatge de Déu en els seus fills caiguts (compareu amb Colossencs 3:9-10; 1 Joan 3:2).

La missió de Déu també funciona com a fons a través del qual hem de veure i entendre la Paraula de Déu per a nosaltres. Quan llegim la Bíblia, podem identificar un Déu que intencionadament s'acosta a nosaltres. Malgrat la separació causada pel pecat (Isaïes 59:2), a través de la seva missió Déu continua restaurant la relació trencada amb la humanitat fins al moment gloriós en què "farà noves totes les coses" (Apocalipsi 21:5).

Mentrestant, Déu ha optat per manifestar-se a nosaltres de manera que puguem entendre la seva naturalesa i propòsit i, sobretot, tenir una relació real i duradora amb Ell. En altres paraules, no només el coneixem, sinó que també compartim, amb els altres, la nostra experiència amb Ell i el seu amor salvador.

A les Escriptures, doncs, Déu ens dona els elements bàsics del que tracta la seva missió.

** Estudia la lliçó d'aquesta setmana per preparar-te per al dissabte 14 d'octubre.*

diumenge

8 d'octubre

El Déu trino: l'origen de la missió

La missió de Déu a les Escriptures té Jesús al davant i al centre com l'únic camí cap a la salvació. El mateix Crist va declarar: "Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú ve al Pare sinó per mi" (Joan 14:6). Però Jesús també ens ajuda a entendre la centralitat del Déu trino en la seva missió.

Tot el que va fer Crist va ser per o per part del seu Pare celestial (vegeu). Tanmateix, sempre hem de recordar que la missió de Jesús no va començar quan va venir al món. Ell l'havia rebut del Pare fins i tot abans de la creació del nostre món (compareu amb). [Joan 4:34](#) ; [Joan 5:30](#) ; [Joan 12:45](#) [Efesis 1:4](#) ; [1 Pere 1:20](#)

Per tant, Déu va planificar el seu abast a la humanitat fins i tot abans de posar les bases del nostre planeta, i va entrar intencionadament a la història de la humanitat per aconseguir aquest propòsit.

El Fill va crear el món () i en "la plenitud del temps" (), Déu va demostrar el seu amor enviant el Fill aquí (). El Fill va venir, va morir a la creu i va vèncer la mort. Llavors, enviat pel Pare, l'Esperit va venir aquí (), condemna el món (), i avui continua la missió del Pare i del Fill potenciant i fent enviant el poble de Déu a la missió (). [Joan 1:3](#) [Gàlates 4:4](#) [Joan 3:16-17](#) [Joan 14:26](#) ; [Joan 16:7](#) [Joan 16:8-11](#) [Joan 14:26](#) ; [Joan 16:13-14](#)

Llegiu . Com ha de configurar la nostra missió la comprensió que la missió troba el seu origen en el Pare, el Fill i l'Esperit Sant ? [Joan 20:21-22](#)

Tot i que la paraula "trinitat" no es troba a la Bíblia, són nombroses les evidències centrades en la missió que involucren les tres persones de la divinitat. Per exemple, després de la seva resurrecció, Crist es va aparèixer als seus deixebles i els va prometre: ««Us enviaré *el que el meu Pare ha promès*; però quedeu-vos a la ciutat fins que hàgiu estat revestits del poder d'alt» (; èmfasi afegit). Aquí trobem la realitat de la missió de la Deïtat en una frase: la promesa del Pare, la seguretat del Fill del compliment de la promesa, i la promesa mateixa, la vinguda de l'Esperit Sant (vegeu també Lluc 3:16; Fets 1:4)).[Lluc 24:49](#) [Lluc 3:16](#) ; [Fets 1:4-5](#) , [8](#) [1](#) [2](#) [3](#)

Aprenem d'això que la missió no és nostra. Pertany al Déu trino. Com a tal, no fallarà.

El Pare, el Fill i l'Esperit Sant estan tots implicats en l'obra de salvar les ànimes. Per què hauríeu de trobar aquest pensament tan reconfortant?

Dilluns [↑](#)

9 d'octubre

Fer deixebles: el focus de la missió

Llegiu . Quins elements del deixeble pots identificar en aquest passatge?[Mateu 28:16-20](#) [1](#)

[Mateu 28:16-20](#) [1](#) declara el mandat bíblic, comunament identificat com la Gran Comissió (), en el qual Jesús instrueix als seus seguidors a sortir i fer deixebles, ensenyant-los amb fe i iniciant-los en la comunió. vegeu també).[Mateu 28:18-20](#) [Marc 16:15-16](#) ; [Lluc 24:44-49](#) ; [Joan 20:21-23](#) ; [Fets 1:8](#) [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#)

Els components bàsics de es poden veure en quatre aspectes senzills: (1) Jesús ordena als seus deixebles que vagin a Galilea per estar amb Ell (); (2) Jesús ve a ells, declarant la seva autoritat i sobirania (); (3) Aleshores, Jesús encarrega als seus deixebles una tasca específica, és a dir, fer deixebles (); i finalment, (4) Jesús promet estar amb els seus deixebles fins al final ().[Mateu 28:16-20](#) [1](#) [Mateu 28:16-17](#) [Mateu 28:18](#) [Mateu 28:19-20](#) [Mateu 28:20](#) [1](#) [2](#) [3](#) [4](#)

Fer deixebles és el focus principal de la Gran Comissió i la tasca principal de la missió. Literalment, en l'idioma grec original, el començament de diu: "Per tant, havent-hi anat, feu deixebles [. . .]" El "per tant" dóna a la comissió el seu fonament sobre allò que s'acaba de presentar (): el poder, l'autoritat i la sobirania de Jesús, tot això procedent de la victòria aconseguida en la seva resurrecció.[Mateu 28:19](#) [1](#) [Mateu 28:18](#) [1](#)

És important destacar que l'únic verb d'acció amb força imperativa a la Gran Comissió és "fer deixebles". Ensenyar a tothom, batejar-los i compartir els ensenyaments de Jesús a tot el món són les característiques del procés de discipulat. Aquí Jesús està clarament dirigint els seus deixebles cap a un propòsit: fer deixebles. Aquest és, de fet, un dels passatges de missió més importants de tota l'Escriptura. Acaba amb la promesa de Jesús de presència contínua amb els seus seguidors.

Òbviament, la Gran Comissió estava pensada per ser més que només els primers deixebles reunits en aquella circumstància particular. No podien anar a "totes les nacions" per si mateixos per complir la nova missió donada de fer deixebles. Per tant, la comissió és universal en el seu abast: cada veritable seguidor de Jesucrist s'hauria de dedicar a fer deixebles. A més, el missatge que cal transmetre —l'evangeli etern de Jesucrist— està destinat a tot el món, sense limitacions geogràfiques, socials o ètniques.

La missió és "fer deixebles". Com afecta aquest mandat del Mestre la teva manera de viure i ministrar als altres? Què pots fer per implicar-te més en allò que t'han cridat a fer?

dimarts [↑](#)

10 d'octubre

L'evangeli etern: el missatge de la missió

No obstant això, el fet que aquest missatge sigui etern és notable. Només hi ha un evangeli que ens pot salvar. Continuarà igual fins que la missió de Déu s'acompleixi plenament. Mai hi haurà un altre evangeli. Els ensenyaments i les doctrines enganyoses van i vénen (), però el missatge de salvació, l'evangeli etern, és immutable, i els qui ho creguin i ho visquin en obediència seran recompensats (vegeu). [Efesis 4:14](#) [Deuteronomi 5:33](#) ; [Romans 2:6](#)

“La proclamació del judici [] és un anunci de la segona vinguda de Crist com a prop. I aquesta proclamació s'anomena evangeli etern. Així, la predicació de la segona vinguda de Crist, l'anunci de la seva proximitat, es mostra com una part essencial del missatge de l'evangeli.” —Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, pàg. 227, 228. [Apocalipsi 14:6-7](#)

Al llarg de la història, Déu sempre ha tingut aquells que van representar fidelment el seu caràcter i, en obediència, van seguir els seus propòsits. El poble de Déu és aquells que han estat cridats i que han acceptat la seva invitació a ser partícips de la seva gràcia. Tots ells han estat —i continuen sent— instruments de Déu per al compliment de la seva missió.

Tanmateix, queda una pregunta: quina és la missió de l'església? És el mateix que el que va cridar l'església a l'existència: «Perquè el Fill de l'home va venir a buscar i salvar els perduts» (). Encara que cap de nosaltres a l'església pot salvar

ningú, podem i hem d'indicar als altres l'únic que pot salvar, Jesucrist.[Lluc 19:10](#)

"La missió de l'església de Crist és salvar els pecadors que moren. És donar a conèixer l'amor de Déu als homes i guanyar-los a Crist mitjançant l'eficàcia d'aquest amor." —Ellen G. White, Testimonis for the Church, vol. 3, pàg. 381. Quin privilegi i tremenda responsabilitat!

La missió és per a l'església el que l'aire és per a les nostres vides. Sense aire, morim. Sense missió, l'església mor. Què pots fer, personalment, per mantenir la vida de la teva església?

dijous

12 d'octubre

El món: l'arena de la missió

Llegiu . Què suggereix aquest text sobre l'abast geogràfic de gran abast de la missió de Déu?[Apocalipsi 7:9-10](#)

La lliçó d'aquesta setmana ha discutit intencionadament dos textos de missió crucials que emfatitzen la centralitat de fer deixebles a la Gran Comissió i el missatge de l'evangeli etern. Curiosament, ambdós textos tenen almenys un punt de connexió comú: el "on" de la missió. Llegien: "Aneu, doncs, i feu deixebles de totes les nacions" (), "els qui habiten a la terra, a _tota nació, tribu, llengua i poble_" (; èmfasi afegit).[Mateu 28:19](#) [Apocalipsi 14:6](#)

En altres paraules, l'evangeli de Crist ha d'arribar a totes les classes, totes les nacions, totes les llengües i tots els pobles. La influència de l'evangeli és unir els salvats en una gran fraternitat. Només tenim un model a imitar, i aquest és Crist. Si acceptem la veritat tal com és en Jesús, els prejudicis nacionals i les gelosies es trencaran, i l'esperit de la veritat unirà els nostres cors en un sol.

Quan Jesús va dir: "Sereu els meus testimonis" (, NRSV), tenia en ment tres àrees geogràfiques diferents:[Fets 1:8](#)

Àrea 1: "“Sereu els meus testimonis a Jerusalem.” ” En aquell temps, els seus deixebles estaven molt a prop de Jerusalem. Per tant, Jesús deia bàsicament: "Comenceu a compartir la vostra experiència amb Déu amb les persones que us són properes". La missió comença a casa, amb la família, amb els veïns, amb els amics. Aquest és el lloc inicial de la missió.

Àrea 2: Després continua: "“a tota Judea i Samaria.” ” La nostra missió també implica aquells que en certa manera són propers però alhora allunyats de nosaltres. En aquest grup hi ha persones que poden parlar la mateixa llengua que nosaltres, persones que tenen una cultura semblant però que no viuen ni comparteixen la mateixa realitat que nosaltres. Aquest és el nostre altre lloc de missió.

Àrea 3: Més enllà d'això, Crist diu: "“i fins a l'extrem de la terra” ” (NKJV). La missió de Déu ens crida a arribar a persones de tots els llocs, nacions, grups de persones, llengües i ètnies. Aquest és el nostre últim lloc de missió.

Repte: Pregueu cada dia aquesta setmana per la comunitat on viviu. Déu t'ha posat allà per una raó.

Desafiament: investiga la demografia de la teva zona (quin tipus de gent viu al teu voltant): origen ètnic i religiós, vells, joves, pobres, rics, idiomes parlats, etc. Demana a Déu que et mostri com pots ser un canal del seu amor per a ells.

divendres

13 d'octubre

Reflexions posteriors

Com a testimoni per a totes les nacions. “Les paraules del Salvador, 'Vosaltres sou la llum del món', apunten al fet que s'ha compromès als seus seguidors amb una missió mundial. Com els raigs del sol penetren als racons més remots del globus, així Déu dissenya que la llum de l'evangeli s'estengui a totes les ànimes de la terra. Si l'església de Crist complís el propòsit de nostre Senyor, la llum s'il·luminaria sobre tots els que s'asseuen a les tenebres ia la regió i l'ombra de la mort; en comptes de congregar-se i defugir la responsabilitat i la creu, els membres de l'església s'escamparien per totes les

terres, deixant que la llum de Crist brillés d'ells, treballant com ho va fer per a la salvació de les ànimes, i aquest "evangeli del regne". Ràpidament es portaria a tot el món.

“Des de tots els països sona la crida macedonia: 'Vine a ajudar-nos'. Déu ha obert camps davant nostre. Els éssers celestials han estat cooperant amb els homes. La providència ens precedeix i el poder diví treballa amb l'esforç humà. Certament han de ser cecs els ulls que no veuen l'obra del Senyor, i sords les orelles que no escolten la crida del veritable Pastor a les seves ovelles. Alguns han sentit la crida de Déu i han respost. Que cada cor santificat respongui ara, buscant proclamar el missatge que dóna vida. Si els homes i les dones amb humilitat i fidelitat assumeixen la seva obra designada per Déu, el poder diví es revelarà en la conversió de molts a la veritat. Els resultats dels seus esforços seran meravellosos.” —Ellen G. White, Advent Review and Sabbath Herald, 14 de novembre de 1912.

Preguntes de discussió

1. La credibilitat de la influència de l'església en la comunitat està determinada principalment per la mesura en què nosaltres, el cos de Crist, exemplifiquem en les nostres pròpies vides l'amor de Déu en el compliment de la seva missió. Com respon vostè, personalment, a aquest repte?
2. Com creus que la teva església és vista i entesa pels seus veïns no adventistes? Com ho saps? Si la percepció és positiva, què pots fer per reforçar-la més? Si és negatiu, què pots fer per canviar-lo?
3. Per què és tan important mantenir l'"evangeli etern" com el centre de la nostra missió al món? Quina esperança definitiva podem presentar a algú, en qualsevol lloc, que no estigui centrada en la gran esperança que tenim a causa de l'evangeli, la bona nova del que Jesús ha fet per nosaltres a la creu?

Dins de la història [↑](#)

Dos nois, dues oracions: part 2

Per Andrew McChesney

Van passar vuit mesos després de la resposta miraculosa a l'oració, i els membres de l'església adventista del setè dia van visitar el pare per segona vegada un dissabte a Conakry, Guinea. Quinze persones van arribar amb els fills del pare, Junior i Emilie, que van assistir a una escola adventista al recinte de l'església. "Estem aquí per pregar", va dir un ancià de l'església.

El pare va agrair el gest, però tenia una pregunta. "Per què tots els altres cristians van a l'església el diumenge, però vosaltres adoreu el dissabte?" va preguntar.

L'ancià va convidar al pare a obrir la seva Bíblia a . El pare va llegir: «Recordeu-vos del dissabte per santificar-lo. Sis dies treballaràs i faràs tota la teva feina, però el setè dia és el dissabte del Senyor, el teu Déu» (NKJV).[Èxode 20:8-10](#)

Però el pare no estava convençut. "El setè dia és diumenge", va dir.

L'ancià li va demanar que tornés a . El pare va llegir: "Ara, després del dissabte, quan començava a matinar el primer dia de la setmana, Maria Magdalena i l'altra Maria van venir a veure el sepulcre". El pare va veure que el setè dia de la Bíblia era dissabte. "Ho entenc", va dir. "Preguem".[Mateu 28:1](#)

Després que el grup de l'església va marxar, el pare va ensenyar els versos a la mare. Ella estava impasible. "No, ens quedarem a la nostra església", va dir. "No m'importa el que diguin. I fins i tot si els nostres fills van a la seva església, jo no abandonaré la meva església”.

El pare va suggerir un temps de pregària i dejuni. "Aquestes preguntes van començar quan els nostres fills van començar a assistir a aquesta escola", va dir. “Hem enviat els nostres fills allà per ser educats. No sabem si Déu va enviar els nostres fills a aquesta església per portar-nos allà. Si aquesta és l'església de Jesús, que Jesús ens ho mostri".

El pare i la mare van resar i dejunar durant una setmana. "Si aquesta és la teva voluntat, que res ens impedeixi anar a l'església el proper dissabte", va pregar el pare.

El dissabte següent, tot es va desplegar fàcilment. La mare va acceptar anar a l'església adventista, i els membres de l'església els van rebre cordialment. El pare va ser increïblement feliç després. Va sentir com si s'hagués aixecat una càrrega. Abans no havia estat fidel a l'oració, però ara va trobar l'energia per pregar regularment.

Mentre pregava, Déu va respondre i la seva vida va canviar. La seva obra va florir. Va començar a portar-se bé amb els seus pares i germans. Un germà gran fins i tot va posar el seu nom a un nen. Ell i la Mare van donar el seu cor a Jesús en el baptisme.

"Tinc pau", va dir el pare, que es diu Pepe Voctorien Soropogui (a la foto amb la seva dona, Tido Grace Haba). "La mà de Jesús és en aquesta església, i agraeixo a Déu per haver-me portat aquí".

Gràcies per la vostra ofrena del tretzè dissabte fa tres anys que va ajudar l'escola adventista Maranatha a expandir-se a nous edificis a Conakry, Guinea, a la divisió de l'Àfrica Central Occidental (WAD). La vostra ofrena del tretzè dissabte aquest trimestre tornarà a ajudar a difondre l'evangeli a WAD.